

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/798/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614201277
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5614201277.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu

JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, P.O. Box 41, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporcovi: S. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. E., G. XXX/X, o zaplatenie 1 015,54 eur s príslušenstvom a o zaplatenie zmluvnej pokuty, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8C/39/2014-23 zo dňa 9. 4. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu, ktorou sa navrhovateľ domáhal zaplatenia 1 015,54 eur, zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania zo zmluvy o revolvingovom úvere. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 261, § 497, § 502 Obchodného zákonníka a ust. § 3, § 517 a § 563 Občianskeho zákonníka, resp. Smernice 2005/29/ES a 93/13/EHS, pričom konštatoval, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi posudzoval v zmysle ust. § 476 a nasl. Obchodného zákonníka, ale zároveň vzťah posudzoval aj v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských a iných úveroch a pôžičkách, nakoľko zmluva bola uzatvorená medzi navrhovateľom ako subjektom, ktorý poskytuje úvery v rámci svojho podnikania a odporcom ako spotrebiteľom. Vzhľadom na nesplnenie podmienok, vyplývajúcich z vyššie uvedených zákonných ustanovení, posúdil prvostupňový súd úver ako bezúročný a bez poplatkov. Dohoda o úročení úveru 70 % ročne je úžerou a možno to považovať za nekalú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Priznanie takéhoto úroku súdom by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva taktiež neobsahovala podľa § 9 ods. 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje napriek tomu, že účelom poskytnutia úveru bolo zariadenie domácnosti, teda nákup tovaru. Aj z týchto dôvodov považoval súd úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže z predložených listinných dokladov zistil, že reálne bola zapožičaná suma 1 277,05 eur a odporca podľa karty klienta vrátil sumu 2 049,88 eur, návrh na vrátenie zvyšnej časti úveru ako nedôvodný zamietol. Rovnako zamietol žalobu v časti zmluvnej pokuty, nakoľko písomná dohoda o zabezpečení záväzku súdu doložená nebola.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi ako úspešnému v konaní trovy nepriznal, nakoľko si tieto neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Poukazoval na ust. § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ a h/ O.s.p.. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil a priznal mu požadované plnenie, prípadne aby tento zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. V doplnení odvolania namietal zdôvodnenie súdu ohľadom absencie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj posúdenie nekalej podmienky, spočívajúcej v dohodnutej priemernej úrokovej sadzbe, resp. za nesprávne považoval aj zamietnutie žaloby v časti nepriznania zmluvnej pokuty. Zdôvodnenie rozhodnutia súdu ohľadom neprijateľnej podmienky nie je nijako konkretizované, pričom zákon určuje, že odplata sa posudzuje podľa odplaty obvyklej na finančnom trhu. Finančným trhom sa nerozumie len porovnávať dohodnutú odplatu s úrokovými sadzbami bánk. Skutočnosť, že výška odplaty za úver na základe zmluvy o revolvingovom úvere je primeraná a v súlade so zákonom, je možné vyvodiť aj porovnaním výšky odplaty z obdobia, kedy bola regulovaná. V prvom rade je to výška odplaty za spotrebiteľské úvery v období do 10. 6. 2010, keď pre rovnaký typ úveru, ako bol poskytnutý odporcovi, bola stanovená maximálne v hodnote 76 %. Navrhovateľ poukazoval na skutočnosť, či v rovnakom prípade (ako u žiadateľa o úver) po posúdení jeho bonity a schopnosti splácať úver by za tých istých okolností a podmienok vôbec akákoľvek banka spotrebný úver poskytla. V prípade nízkeho rizika pre poskytovateľa (banku) preto nie je problematické stanoviť nízke úrokové sadzby za poskytnutie úveru. Súd tak nemal dôvod posudzovať výšku úrokovej sadzby s úrokovou sadzbou spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami (11,76 % ročne). Odvolateľ namietal samotnú zákonnosť a vecnú opodstatnenosť záveru, kedy by úver poskytnutý na základe zmluvy mal byť bezúročným a bez poplatkov. Na takýto záver neboli splnené zákonné predpoklady. Zmluva o revolvingovom úvere bola podpísaná, a teda písomná forma bola dodržaná. Obdobne súd nesprávne posudzoval dojednanie o zmluvnej pokute, keď neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o revolvingovom úvere boli zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, pričom nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy, ale navrhovateľ ich považuje za súčasť zmluvy. Zákon nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. Odvolateľ tiež namietal konštatovanie súdu, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje údaj - účel čerpania úveru, keď takýto údaj reálne nemohla zmluva obsahovať, nakoľko predmetom zmluvy bolo čerpanie finančných prostriedkov za účelom ich bežnej spotreby a nie poskytnutia tovaru, ani služby (zaškrtnuté bolo zariadenie domácnosti).

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok prvostupňového súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak prvostupňový súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Aj odvolací súd mal preukázané, že základ sporu vyplýva zo založeného záväzkového vzťahu na základe písomne uzatvorenej zmluvy, ktorá je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou. Tiež je nepochybné, že uplatňovaná zmluvná pokuta nebola dojednaná priamo v zmluve, ale je upravená v zmluvných

dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., na ktoré v bode 13 odkazuje zmluva. Takto upravenú predmetnú zmluvnú pokutu nepovažoval ani odvolací súd za platne dojednanú z dôvodu absencie písomnej formy jej dojednania (§ 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Je nepochybné, že predmetné zmluvné dojednania majú písomnú podobu a že sa nimi riadi predmetný zmluvný vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou. Táto skutočnosť sama o sebe nestačí na to, aby bolo možné konštatovať, že zmluvná pokuta bola dojednaná medzi zmluvnými stranami v písomnej forme. Dojednanie zmluvnej pokuty ako inštitútu záväzkového vzťahu si vyžaduje predovšetkým prejav vôle oboch zúčastnených strán, konsenzus v prejavovaných vôľach, pričom pokiaľ zmluvná pokuta bola upravená výlučne v zmluvných dojednaniach, na ktoré zmluva, hoci písomne dojednaná, iba odkazuje, je iba ťažké si predstaviť, že by dodávateľ ako zmluvná strana, ktorá ich vopred naformulovala a pripravila, osobitne vyjedнала, resp. dohodla s druhou stranou ako spotrebiteľom dojednanie zmluvnej pokuty za konkrétnych podmienok. Pokiaľ by sa spotrebiteľ aj reálne oboznámil s obsahom všeobecných podmienok, nepostačuje to na to, aby došlo k písomnému dojednaniu zmluvnej pokuty, pretože pre dodržanie písomnej formy sa vyžaduje, aby príslušné dojednanie bolo súčasne podpísané. Čo sa týka ostatných záverov o tom, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je bezúročná a bez poplatkov, s týmto sa stotožnil aj odvolací súd. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej ochrany je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ a

§ 10 ods. 1.

Takouto náležitosťou je aj opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Ak teda bol úver poskytnutý na nákup tovaru (zariadenie domácnosti) a takýto údaj v zmluve absentuje, správne dospel prvostupňový súd k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda navrhovateľ reálne poskytol sumu 1 277,05 eur a odporca vrátil sumu 2 049,88 eur, správne prvostupňový súd návrh na zaplatenie zvyšku „nesplateného“ úveru zamietol.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s

§ 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný odporca si náhradu trov postupom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil. Iné trovy mu nevznikli, preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.